

ρωσιν τῆς κενυθείσης θέσεως βουλευτοῦ Μεγαρίδος. Ὑποψήφιοι παρουσιάζονται οἱ κύριοι Ν. Φιλάρετος καὶ Α. Ἀλεξίου.

Ἡ αὐστριακὴ κυβερνήσις καθυπέβαλεν εἰς δεκαήμερον καθαρσιν ὅλας τὰς ἐκ Τουρκίας προελεύσεις.

Μᾶς ἔγραψαν ἐκ Κερκύρας ὅτι ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἠθωώθη παμψηφεί τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως ὁ πρῶτον ἐπιστάτης τοῦ Λοιμοκαθακτηρίου Δ. Στανέλος, κατηγορηθεὶς ἐπὶ παραβάσει τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων. Ἡ ἀπόφασίς αὕτη, ὅστερ' ἀπὸ τὰ τελεσθέντα παρ' ἡμῖν ἐν τῷ Λοιμοκαθακτηρίῳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, εἶνε παρήγορος, καίτοι, ἀποδεικνύουσα ὅτι ἡ ἐπιδημία τῆς διαφθορᾶς ταύτης εὐτυχῶς δὲν ἐπεξετάθη καὶ μέχρι Κερκύρας. Ἀλλ' ἐκ τῆς διαδικασίας προέκυψαν τινε, ἀτινα, ἐνῶ συντελοῦσιν ἰνα δικαιολογήσωσι τὴν διαγωγὴν τοῦ κατηγορηθέντος, δὲν συνιστῶσιν ὅμως πολὺ καὶ τὸν τρόπον, δι' ὃν ἐν Κερκύρᾳ ἐκτελεῖται ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν.

Ἐθαυμάσαμεν χθες ἐπισκεφθέντες τὸ Μηχανοποιεῖον Βασιλειάδου ἐν Πειραιεῖ, τὴν φιλοκαλίαν τοῦ Δημάρχου Λαμίας κ. Σκληθωνιώτη, παραγγείλαντος περὶ τὰς τεσσαράκοντα ὠραιστάτας κρήνας, ἀπαρallάκτους πρὸς τὰς ἐκ Παρισίων κομισθεῖσας ὑπὸ τοῦ Δημάρχου μᾶς, διαφερούσας δὲ μόνον ὡς εὐθηνότερας, διότι οἱ πρακτικώτατοι καὶ ἑλληνικώτατοι Βασιλειάδαι, οἱ τὰ πάντα ἐπὶ τὸ τελειότερον μιμούμενοι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἴδια ἐφευρίσκοντες, ἠπλοποίησαν τὸν ἐσωτερικὸν ὄργανισμὸν τῆς κρήνης καὶ κατόρθωσαν νὰ κοστίξουν ἐρθηνύτερον τῶν ἐν Παρισίοις. Συγχαίρομεν τοὺς Λαμίες ὅτι τὸ νερό των θὰ τὸ ὑδρεύονται ἀπὸ τόσον κομψᾶς καὶ πολλὰς κρήνας.

Καὶ ὁ Δήμαρχος Λαρίσσης δὲν εἶνε ἥττον φιλόκαλος τοῦ ἐν Λαμίᾳ. Οὗτος πάλιν παρήγγειλεν εἰς τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον ὁλόκληρον σκῆνωμα Μουσικῆς ἢ περιπτερον, ἀπαρallάκτον πρὸς τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ Συντάγματος, μὲ δέκα δώδεκα φανοὺς, ἐπίχρυσον, κομψόν, εὐρὺ, τὸ ὅποιον θὰ τοποθετηθῇ ἐν τῇ κεντρικώτερᾳ πλατείᾳ Λαρίσσης, προσλαμβάνουσης οὕτω ἀθηναϊκωτάτην ὄψιν καὶ μορφήν. Πόσον εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ δῆμος τῆς πρωτεύουσας πάντοτε χρησιμεύει ὡς πρότυπον εἰς τοὺς ἄλλους δήμους καὶ πόσον ἀληθεύει ἐπίσης ὁ φόβος μήπως καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι, πλὴν τῆς Σύρου καὶ Πατρῶν, μᾶς περάσουν διπλᾶ καὶ τριπλᾶ γυαλιά.

Εἶδομεν ἐπίσης παρὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλειάδου, καὶ τὸ σιδηροῦν ἐρμητικῶς κεκλεισμένον κιβώτιον κοκκινόβαμμένον, ὡς Λήμιον τοῦ μεσαιῶνος, ὅπερ ἐκ τοῦ προχείρου κατεσκευάσθη ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς φορητὴν τῶν ἐπὶ τοῦ Σφαγείου αἱμάτων. Ὡστε ἀκόμη τὰ τοῦ Σφαγείου σφόδρα!

Ὁ ὅλος ἐπινοήσις καὶ ἐφευρέσις λουτράρχῃς κ. Α. Δαμασκηνός, ἰδοὺ τί ἐσορίσθη καὶ πάλιν, ὅπως προαγάγῃ τὴν ὥραιαν ἐπιχείρησίν του. Ἀφ' οὗ τὰ κρασοθάρελά του πλύνονται διὰ θαλασσίου ὕδατος ἐν ταῖς ἐσχάραις, ἃς ἐπὶ τούτῳ κατεσκευάσε, παρήγγειλε μηχανήμα εἰς τοῦ κ. Βασιλειάδου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατορθώνῃ ἐκ τῶν ἀπομενόντων ὑπολειμμάτων ρετσίνας νὰ ἐξάγῃ νέφτι καὶ κολλοφάνιον (πῶς εἶπατε ε ε ;), ἀμφότερα χρησιμώτατα εἰς τὴν βαφικὴν.

Ἐκ Παρισίων μᾶς γράφουν: Ἐνταῦθα ἔχομεν ψυχὸς δριμύτατον καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βροχήν. Τὰ περισσότερα θέατρα εἶνε κλειστά, ἀν καὶ τὰ μένοντα ἀνοικτὰ εἶνε πλέον τῶν 10, ὥστε ἐννοεῖς ὅτι δύναται νὰ διασκεδάσῃ τις καὶ μὲ αὐτὰ.

— Μεταξὺ τῆς Καμόρρας τῶν Διηλητηριαστῶν δὲν ἐμπεριλαμβάνεται ἡ οἰκία Μανδζαβίνου, ὡς εἶχομεν ἀναφέρει ἐσφαλμένως πληροφορηθέντες.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ λωποδύτης Μανδζαβίνος τὸ ὄνομα ὀλίγας στιγμᾶς, ἀφ' ἧς ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν, ὅπου εἶχε εἰσέλθει ὡς κλέπτης, ἐφωράθη αὐθημερὸν ἐν τῷ Ἀναβρυτηρίῳ ἀφαιρῶν τὸ χαρτοφυλάκιον χωρικοῦ ἐκ Θηβῶν. Ὡστε αὐτοῦ ἐφείρε τὸ ἀεικίνητον τοῦ... κλέπτειν.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Avant tout, pas trop de zèle, εἶπεν ὁ Ταλλεϋράνδος πρὸς νέον διπλωμάτην καὶ συχνὰ ἔκτοτε ἐπανελάμβανε. Αὐτὸ τοῦτο πρέπει νὰ λέγῃ τις καὶ πρὸς τοὺς φιλοευρωπαϊοὺς μᾶς. Οἱ ὑπὸ πλουτοπληθώρας, ὡς φαίνεται, πάσχοντες ἡμεῖς Ρωμηοί, ἀμα ἀκούσωμεν δυστύχημα Εὐρωπαϊκόν, ἡμέσως προσκαλοῦμεν ἐνθουσιωδῶς τοὺς συμπολίτας μᾶς νὰ δεῖξωμεν τὴν γενναιοδωρίαν μᾶς καὶ τὸν πλοῦτον. Δὲν εὐρίσκεται κανεὶς χριστιανὸς νὰ ἐρωτήσῃ: Πόσας χιλιάδας ἢ τοῦλάχιστον ἑκατοντάδας, ἢ ἔστω καὶ δεκάδας δραχμᾶς ἐστειλεν ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία πρὸς τοὺς κατακαυμένους Ἕλληνας κατὰ τὸν σεισμὸν τῆς Κορίνθου, τῶν Δελφῶν, τῆς Χίου, κατὰ τὰ σπαραξικάρδια ἐκεῖνα μαρτύρια τοῦ Ἀρκαδίου, τὰ ἐν Κρήτῃ, τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ, τὰ ἐν Ἡπείρῳ, τὰ ἐν Μακεδονίᾳ; Ναὶ μὲν ἡ ἀδελφὴ μᾶς ἐξοδεύει, καὶ ἐξοδεύει ὄχι ὀλίγα, ἐν Ἡπείρῳ, ἐξαγοράζουσα Τούρκους καὶ Ἀλβανούς, καὶ ἐξερεθίζουσα αὐτοὺς κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ στρατολογοῦσα καὶ συντηροῦσα ληστρικὰς συμμορίας πρὸς σφαγὴν καὶ ἐξόντωσιν τῶν Ἡπειρωτῶν, ἐν γένει δὲ θυσιάζεται ἡ ἀδελφὴ μᾶς, συνωμοτοῦσα μετὰ Ρώσων, Σλαύων, Τούρκων, Αὐστριακῶν, Ἀλβανῶν, Βλάχων, πρὸς ἀτίμωσιν καὶ ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀλλὰ πρέπει ἄρα γε νὰ δεῖξωμεν εἰς τὴν ἀδελφὴν μᾶς ὅτι γνωρίζομεν μὲν ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ἀγαπῶμεν τὴν ἐχθρὰν μᾶς ἀδελφὴν πλέον τῆς πατρίδος, τοῦτέστιν ἡμῶν αὐτῶν, πλέον τῆς ἰδίας ἡμῶν φιλοτιμίας, πλέον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πλέον καὶ τοῦ ἱερωτέρου τῶν νεωτέρων ἡμῶν Ἑλλήνων κειμηλίου, τῆς τσέπης; Τάχατε ἡ ἀδελφὴ μᾶς θὰ μᾶς σεβασθῇ διὰ ταῦτα, ἢ θὰ μᾶς περιφρονήσῃ; Νὰ μᾶς ἀγαπήσῃ, οὐδεμίᾳ ἐλπίς, διότι δὲν ἀγαπᾷ τις ἐκείνους τοὺς ὁποίους θέλει καὶ ἀγωνίζεται νὰ ληστεύσῃ ἢ νὰ ἐξοντώσῃ. Avant tout, pas trop de zèle, ὦ ἀδελφε Ρωμηέ!

Ἀναγνώστης τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»

ΟΔΟΙ ΚΑΙ ΡΑΒΔΟΙ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇ ὅτι πνεῦμα ἰδιαζούσης φιλίας πρὸς τοὺς ἀμασηλάτας ὠθεῖ ἡμᾶς, ὅπως συχνὰ ἐπανερχώμεθα εἰς οὐσιώδεις ἐλλείψεις ἢ ἀτοπα, τὰ ἵποια ἐπιφέρει ἡ κανονικὴ ἢ μάλλον ἡ ἀκανόνιστος λειτουργία τῶν σιδηρῶν αὐτῆς γραμμῶν. Ἡ Ἑταιρία τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων, ἀφ' οὗ ἀπαξ ἐνεκλιματίσθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μᾶς, ὡς ὑπόκειται ἐν περιπτώσει διαφορῶν εἰς τὰ ἐγχώρια δικαστήρια, ἐπίσης εἶνε

υποκειμένη δια πᾶσαν τυχὸν ἑλλειψιν ἢ διὰ πᾶν ἄτοπον ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τοῦ ἐγγωρίου τύπου. Ἡ Ἐταιρία ὡς ξένη δύναται μόνον νὰ ἔχῃ δικαίωματα ἐπὶ τὴν ἀβρότητα ἡμῶν νομίζομεν δὲ ὅτι ἄβροϊ ἐφάνημεν πάντοτε πρὸς αὐτήν.

Ὅτι, ζητοῦμεν παρὰ τῆς Ἐταιρίας εἶνε ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως. Τὸ δημόσιον ἐδείχθη πρὸς αὐτὴν ἐλευθεριώτατον, οὐδένα ἐπιβαλὼν φόρον ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν της. Ἐθεώρησε τὴν συγκοινωνίαν μίαν τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν, αἱ δὲ πρώτισται ἀνάγκαι, ὡς ὁ ἄηρ, τὸ ὕδωρ, δὲν φορολογούνται. Ἡ Ἐταιρία ὅμως, ἀπέναντι τῆς γενναιοῦτος ταύτης τοῦ δημοσίου, ὀφείλει νὰ τηρῇ κατὰ γράμμα τούς ὄρους τῆς συμβάσεως.

Οἱ κυριώτεροι τῶν ὄρων αὐτῶν ἐτέθησαν ὅπως προστατεύουν ἀπέναντι τῶν γραμμῶν της τὰς ἀμαξιάς ἐδοῦν δι' ὧν αὐταὶ διέρχονται. Διότι ἂν οἱ Ἱπποσιδρόδρομοι εἶνε μέσον συγκοινωνίας, μέσον συγκοινωνίας εἶνε καὶ αἱ ἀμαξαί, καὶ τὸ μέσον τοῦτο διαχειρίζεται πολυπληθὴς συντεχνία, ἐξ ἐντίμων οἰκογενειάρχων συνισταμένη, καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων. Τὸ ἐν μέσον τῆς συγκοινωνίας δὲν ἔπρεπε νὰ φάγῃ τὸ ἄλλο· ὁ Ἱπποσιδρόδρομος δὲν ἔπρεπε νὰ καταστρέψῃ τὴν ἀμαξίαν. Καὶ ὅμως ἡ λειτουργία τοῦ ἀτμοσιδρόδρου ἀπὸ τῆς πλατείας Ἀνακτόρων εἰς τὸ παλαιὸν Φάληρον ἐξόντωσε τὴν ἀμαξοδρομίαν τῆς ὁδοῦ ἣν ἐπὶ δοκιμῇ μόνον παρεχώρησεν ἡ κυβέρνησις μὴ ἐπαρκούσης διὰ τὴν ἀτμομηχανὴν καὶ τὰς ἀμαξίας. Ἀν κατέβαινον ἄλλοτε ἐκατὸν ἀμαξαὶ κάτω, τώρα δὲν καταβαίνουν οὔτε πέντε. Καὶ δὲν καταβαίνουν οὐκ ἰδίᾳ ἐκεῖνοι ποὺ κατέβαινον προτιμῶν τὸ γκρεμοτάξιμα καὶ τὴν ἀσφυζίαν καὶ τὴν φουρτούνα τῆς ἀτμαμάξης, ἰδίως τὰς Κυριακάς, ἀλλὰ φοβούνται κατὰ τὸν ἀστυνόμον τῆς Βαβυλωνίας, τὰ Κἄζο ἀνταυτέτε, τοῦτέστι δυστυχήματα. Εἶνε δίκαιον αὐτό; Τὸ ἄρθρον 27 τῆς συμβάσεως εἶνε ρητόν: «Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ τῇ Ἐταιρίᾳ νὰ μεταχειρισθῇ ἀτμαμάξας ἀνευ **θορύβου καὶ καπνοῦ** ὡς κινητικὴν δύναμιν· αὐταὶ ὅμως ὅα ὥσι τοῦ **τελειωτέρου συστήματος** τοῦ ἡδὴ ἐν χρήσει εἰς ἄλλας πόλεις.» Ἐρωτῶμεν τὴν Ἐταιρίαν: Αἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀτμαμάξαι της εἶνε ἀνευ θορύβου καὶ ἀνευ καπνοῦ; Ὁχι! Αἱ μηχαναὶ της εἶνε τοῦ τελειωτέρου εἶδους; Ὁχι. Πῶς λοιπόν ὁ κ. Λομβάρδος, αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ ὑπογράφας τὴν συμβασίν τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1880, ἐπέτρεψε τὴν παράβασιν τοῦ 27 ἁρθροῦ τῆς συμβάσεως; Ἦτο ἀρὰ γε τόσον μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἐγκαινισθῇ γέτος ἡ γραμμὴ; Ἦ μᾶλλον καὶ ἐὰν ἦτο ἀνάγκη, ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ μηχανῶν μετὰ θορύβου καὶ καπνοῦ, διὰ μηχανῶν τοῦ ἀτελεστέρου εἶδους; Πῶς δὲν ἐπέβη ἡ Ἐταιρία νὰ μεταχειρισθῇ τὴν μέθοδον τοῦ πεπιεσμένου ἀτμοῦ, ἀποφεύγουσα καὶ τὸν θόρυβον καὶ τὸν καπνόν; Ἐννοοῦμεν καθεὶ Ἐταιρία θέλει νὰ κάμῃ τὰ ἔργα της ὅσον τὸ δυνατόν ἐφθηνότερα· ἀλλὰ καθεὶ κυβέρνησις στέκεται ἐκεῖ διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ἔταιρίαν. Ποῖοι λόγοι ἡνάγκασαν τὸν κ. Λομβάρδον νὰ ἀνατρέσῃ τὴν ὑπογραφὴν του; Ἡ τάχα δὲν εἶνε ἐλεεινὸν τὸ θέαμα τῆς νέας αὐτῆς γραμμῆς ἱκανὸν νὰ ἐξευτελισθῇ καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν ἔταιρίαν; Παρέστητε Κυριακὴν τινα εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἀνακτόρων; Πρῶτον δὲν γνωρίζομεν μεθ' ὅλην τὴν δημοκρατικὴν ἡμῶν ἐὰν τὸ σκάνδαλον αὐτὸ ἐπέτρεπετο νὰ βοῇ ἐν ταύτῃ ἀκριβῶς τῇ πλατείᾳ, ὅπου ἄλλοτε κηδεῖα δὲν ἐπέτρεπετο νὰ διέλθῃ. Τριακόσιοι περιμένουν νὰ καταβῶν, αἱ ἀμαξαὶ δὲ δὲν περιλαμβάνουν παρὰ ἑκατόν. Καὶ ὅμως χώνονται μέσα ἡ μᾶλλον στοιβαζονται οἱ διακόσιοι, ἀφοῦ γίνονται ὅλαις ἡ παλληκαριαῖς, σπρωξιαῖς, ἀ-

ναρριχήσεις, ἀναγκάζονται δὲ νὰ παραφυλάττουν τρεῖς τέσσαρες κλητῆρες, ἀφοῦ ἀπειληθῶν πέντε δέκα ἀπὸ ἀσφυζίαν καὶ ἀναγκασθῶν νὰ ἐξέλθουν, ἀφοῦ μείνουν οἱ ἑκατὸν ἐξω, περιμένοντες ἐκεῖ μιὰ ὥρα ὑπὸ τὸν ἥλιον, γυναῖκες, παιδιὰ, μωρὰ, γκουβερνάντες. Εἶνε γραμμὴ αὐτὴ διασκέδασεως; Ἦ εἶνε γραμμὴ Κολάσεως; Ἀφίνομεν τὰ γινόμενα κατὰ τὸ ταξίδι. Πολλοὶ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐμέτου, διότι τὸ βαπόρι κάμνει φουρτούνα. Ἀφίνομεν τοὺς ἀλλεπαλλήλους σταθμούς, δοκιμὰς, πρὸςδοκίας διὰ τὴν προμήθειαν καρβουνῶν καὶ νεροῦ, τὰς κωμικὰς ὀπισθοβασίας καὶ τὸ φόρα τὸ ὅποιον παίρνει ὁπόταν τύχῃ ὀλίγη κλίσις ἀνηφορικῇ. Εἶχε δημοσιευθῇ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ὅτι ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ὁ ταχὺς δρόμος θ' ἀνεστέλλετο πρὸς ἀποφυγὴν δυστυχημάτων· ὁ «Αἰὼν» τὸ ἐπίστευσε καὶ νύχαρίστησε. Καὶ ὅμως ἀκριβῶς ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐφαρμόζεται τὸ Φοῦλ Στήμ, διότι ἐκεῖ κατὰ τοῦ Δερσέν εἶνε ἀνήφορος καὶ πρέπει νὰ πάρῃ φόρα διὰ νὰ διανύσῃ τὸ διάστημα ἐκεῖνο.

Ἄλλο:

Ἡ Ἐταιρία ἐπιδοθεῖσα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῶν δύο Φαλήρων παρημέλησε τὰς ἄλλας γραμμάς της, ἰδίως δὲ τὴν γραμμὴν τῆς Κολοκυθοῦς. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ εἶνε θέαμα ἐλεεινόν. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ σιδηραὶ ράβδοι εἶνε μετῴριαι. Τὰ ἐπτά δέκατα τῆς γραμμῆς ταύτης αἱ ράβδοι προσέχουν ἐνθεν καὶ ἐνθεν κατὰ ρητὴν παράβασιν τοῦ βου ἁρθροῦ τῆς συμβάσεως: «Ἡ Ἐταιρία θέλει τρεῖς ἐν καλῇ καταστάσει τὸ μεταξὺ τῶν ἐλασμάτων μέρος τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκατέρωθεν αὐτῶν ἐπὶ μ. 0.45 ἐὰν ἡ ὁδὸς εἶνε χαλκίστρωτος, καὶ ἐπὶ μ. 0.25 ἐὰν εἶνε λιθόστρωτος.» Οὐκ ἐπὶ 45 ἑκατοστῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ ἐνὸς ἑκατοστοῦ ἡ ὁδὸς τῆς Κολοκυθοῦς εὐρίσκεται ἐν καλῇ καταστάσει. Ἄλλο ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ βου ἁρθροῦ ἀναγράφει ρητῶς: «Αἱ ράβδοι τίθενται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐδάφους ἀνευ ἐξοχῶν ἢ κοιλοτήτων.» Ὅλη ἡ ὁδὸς τῆς Κολοκυθοῦς εἶνε πλήρης ἐξοχῶν καὶ κοιλοτήτων. Αἱ ἀμαξαὶ διέρχονται μετὰ φόβου Θεοῦ. Ὅταν εὐρεθῶν ἐντὸς τῆς γραμμῆς, καὶ πολλὰκις εὐρίσκονται, εἶνε ἀδύνατον ἀμέσως νὰ ἐξέλθουν ἐξω· πρέπει νὰ περιμένουν νὰ εὕρουν ἐπίπεδον γραμμῆς νὰ ἐξέλθουν. Τί θὰ γίνῃ ἂν συναντηθῶν μετὰ τὸν Ἱπποσιδρόδρομον; Ἡ συμβασίς λέγει ρητῶς ὅτι μετὰ τὴν τεποθέτησιν τῶν ράβδων ἡ ὁδὸς ἐπανέρχεται εἰς τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον κατάστασιν· ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς Κολοκυθοῦς βεβαίως δὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον κατάστασιν. Εἶνε ἀληθές ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν εἶχε παραριχμὴν τὴν ὁδὸν ἐκείνην· ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐταιρία τὴν διώρθωσε ὅπως ἔπρεπε. Ὁ πεζὸς πνίγεται ὑπὸ τοῦ χώματος, ἐμεῖ ὑπὸ τῆς ἀηδίας, κινδυνεύει νὰ πατηθῇ σὰν τυχὴ ἀμαξία ἡ Ἱπποσιδρόδρομος· ὅπου ὑφύεται μία θεόρατος λεύκη, ἀδυνατεῖ σχοδὸν νὰ κινηθῇ ἀμαξία. Ποῖος μηχανικὸς τὴν παρέλαβε τὴν γραμμὴν αὐτήν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν; Ἐπιθυμοῦμεν πολὺ νὰ μάθωμεν διότι παντοῦ χατήρια, μέσα, ἐξωνήσεις, χάρες δουλεύουν παντοῦ δὲ ζημιούται τὸ δημόσιον καὶ ἡ πρωτεύουσα· προσλαμβάνει ὅσιν σαποκοιλίας. Αἱ ἑδοί, ὅπως κατασκευάζονται, εἶνε ποῦ εἶνε σάπιες· ὁ Ἱπποσιδρόδρομος τὰς ἀναδεύει καὶ τὰς ἀνακατάνει, καὶ ἔχουμεν τὸ αὐτὸ θέαμα ὡς ὅταν ἀνακατόνωμεν νερὰ ἀκάθαρτα. Ἐνῶ δὲ προορισμὸς τῆς Ἐταιρίας ἦτο νὰ καλλωπίσῃ τὴν πόλιν, ἡ τόσον «βαπτίζω» καὶ μυρόνῳ κατασκευὴ τῶν γραμμῶν της προσέθεσε νέας ἀσχημίας εἰς τὰς ἡδὴ ὑπαρχούσας. Νομίζομεν δὲ ὅτι οὔτε συμφέρει εἰς αὐτὴν

τὴν ἰδίαν τοιοῦτος τρόπος κατασκευῆς, ὅστις θὰ διεγείρῃ πάντοτε παράπονα, καὶ ἐὰν σήμερον ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν ὑπουργῶς φέρεται πρὸς αὐτὴν εὐμενῶς, ἀγνοοῦμεν διὰ τίνος λόγους, αὐριοῦν μπορεῖ νὰ ἔλθῃ ἄλλος ὑπουργός, οὐχὶ εὐμενικῶν ἢ δυσμενικῶν, ἀλλὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ γράμματός τῆς συμβάσεως, ἥτις καὶ εἰς τοῦτο εἶνε ρητὴ· ἀναγράφουσα ἐν ἀρθρῷ 18ῳ ὅτι «Ἡ Ἐταιρία ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀρκούντα ἀριθμὸν πρακτόρων καὶ ὁδοσταστῶν, εἰς οὓς ν' ἀναθέσῃ τὴν ἀστυνομίαν καὶ συντήρησιν τῶν γραμμῶν τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου.»

Περαινοῦμεν τὰς ἀδελφικὰς πρὸς τὴν Ἐταιρίαν γραμμὰς διὰ τῆς ὑπομνήσεως τοῦ 20 ἀρθροῦ τῆς συμβάσεως, καὶ ὁ «ἡ συντήρησις τῶν γραμμῶν καθῶς, καὶ τοῦ ὕλικου καὶ ἡ ὑπερσία τῆς κυκλοφορίας τῶν ἱπποσιδηροδρόμων ὑπόκεινται ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸν καὶ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσπερικῶν.» Ἀκριβῆς τήρησις τοῦ ἀρθροῦ αὐτοῦ, προκειμένου περὶ Ἐταιριῶν, δὲν εἶνε μόνον ἀντικείμενον καθήκοντος, ἀλλὰ καὶ τιμῆς διὰ πάντα ὑπουργόν.

Ἡμεῖς, εἰς οὓς ὁ κ. Λομβάρδος δὲν ἔδωκεν ἀφορμὰς εἰδικῆς ἐπιθέσεως ὡς ὑπουργός τῆς Παιδείας, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλει δώσει ἡμῖν καὶ ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ σφαίρᾳ τῆς διοικήσεώς του, ἀλλ' ἐνθυμούμενος ὅτι ἐλησμόνησε, θέλει προσκαλέσει τοὺς διευθύνοντας ἐνταῦθα τὴν Ἐταιρίαν νὰ ἐφαρμόσωσι κατὰ γράμμα τὸν νόμον ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποῦ ὑπόκεινται.

Κρεῖ-κρεῖ

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑ

(Τηλεγράφημα)

Σύνταξις «Μη Χάνεσας».

Σήμερον ἀπνύθυνα πρωθυπουργῷ κάτωθι τηλεγράφημα, ὃ παρακαλῶ δημοσιεύσῃτε.

Πρωθυπουργὸν Τρικούνην

Ἀθῆνας.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δι' ἄλλεπαλλήλων τηλεγραφημάτων ἐγνώρισα ὑμῖν ἔνοχον καὶ ἀσύγγνωστον διαγωγὴν διοικήσεως, ἔκνομον καὶ φατριαστικὴν ἐνέργειαν στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ ἐν γένει τὴν οἰκτρὰν τοῦ τόπου κατάστασιν, αἰτούμενος θεραπείαν ἀνηκούστων κακῶν μαστιζόντων ὑμῶν κυβερνώντων ἀτυχῇ τόπον μας, ἀλλὰ ἡ φωνή μου ὑπῆρξε φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, διότι ὡς φαίνεται οἱ ἐδῶ πολῖται ὑμῶν φίλοι ἐκ τῆς ἀθλίας ταύτης καταστάσεως ἀντλοῦσιν ἀθέμιτα πολιτικὰ κέρδη, ἐκμεταλλευόμενοι τὰς ἀρχάς, αἱ ὑμεῖς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἐτάξετε.

Ἦδη τὸ κακὸν ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτοῦ σημείου· τάξις καὶ ἀσφάλεια τιμῆς ζωῆς καὶ περιουσίας πολιτῶν ἐξέλιπεν ἐντελῶς, 116 φυγόντες καὶ 150 φυγόποιοι ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας, μένουσιν ὑπὸ τῶν φίλων σας προστατευόμενοι, ἀδεῶς περιφέρονται οὐδαμῶς καταδικώμενοι, ἐνῶ ἐντιμοὶ οἰκοκυραῖοι ἀνευ λόγου συλλαμβάνονται καὶ σιδηροδρόμιοι ἄγονται. Εἰσαγγελεῖ, ὅστις ἀπολύει αὐτούς.

Τῶν κλοπῶν, ἐκβιάσεων, τραυμάτων, ἀπαγωγῶν, ἀναιρέσεων καὶ φόνων οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐφονεύθησαν ἔξ, ἐν οἷς καὶ δύο γυναῖκες ὡς εἰς Βρωμόθρυσιν, ὡς εἰς Μελιγαλὰ δύο, ἐν Βουλκάνῳ Ἰθώμης καὶ δύο ἐν Θουρίᾳ, τὴν ἐπομένην δύο ἀδελφοὶ Δη-

μόπουλοι ἐν Καρτάλῃ καὶ σήμερον ὁ Μαρινόπουλος ἐν Ἀβραμῶν Ἀριστομένους καὶ εἰς ἐν Μπάστα.

Ἐπὶ τοσούτῳ δὲ ἐθρασύνθησαν, ὥστε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ ὑπομεινόμενος Μεσσηνίας δις ἐπυροβολήθη ἐν τῷ δημοτικωτέρῳ μέρει τῆς πόλεως ἐξωθῆς τῆς Λέσχης· εἰς ἐμὲ παραπονούμενον διὰ τὸ ἀκαταδίωκτον τῶν φυγοδίκων ἀπήντησεν ὅτι ἡ κατάστασις· εἶναι τόσῳ ἀγρία, ὥστε διὰ τῆς δυνάμεως, ἣν ἔχει οὔτε τὴν πόλιν δὲν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ οὐχὶ τὴν ἐπαρχίαν.

Ταῦτα δὲ πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισεν τῷ ἀρχηγείῳ.
Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία δὲν στερεῖται βεβαίως θελήσεως πρὸς καταδίωξιν ἐγκληματιῶν ἀλλ' ὡς διατίθεται δὲν ἐπαρκεῖ ἐλλείψει προσωπικοῦ ἐνεκα διακοπῶν.

Δὲν κατῆλθον ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν δημοσιότητα ἵνα μὴ θεωρηθῶ ἐκμεταλλευόμενος τὰ δυστυχήματα τοῦ τόπου μου ἐπὶ ἀντιπολιτεύσει· ἤρκούμην γνωρίζων ταῦτα ὑμῖν καὶ ταῖς ὑπαλλήλοις ἀρχαῖς.

Ἄλλ' ἤδη καθορῶν τὴν μετέτρεψαν ἀναληψίαν καὶ ἀπελπισισθεὶς θέλω κάμει χρῆσιν ὅλων νομίμων μέσων καὶ πρὸ παντὸς τῆς δημοσιότητος ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν αὐτῆς μήπως κάμψῃ ὑμᾶς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ τόπου μου.

Κων. Κουμουνδούρος

βουλευτής.

ΤΑ ΓΥΦΤΙΚΑ

Καθῆκον ὑπέρτατον ἐκτελῶν, φίλτατε κ. Γαβριηλίδη, ἐπιχειρῶ νὰ περιγράψω, ὅσον τὸ δυνατόν πιστῶς, τὰ τῆς πυροκαυδῶς ταύτης συντεχνίας καὶ συνοικίας· δεινὰ καὶ τὴν ἐκ τούτων ἐπιγιννομένην εἰς τὴν πόλιν ζημίαν.
Εἶχεν ἀποφασισθῇ ἐν μεμακρυσμένη ἐποχῇ καὶ ἐαδοθῇ Βασιλικὸν διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ διατάσσεται ποτὶ γενικὴ ἐξώσις τῶν σιδηροδρομίων ἐκτὸς τῆς ζώνης τῆς πόλεως, καθότι ἐκτοτε, δηλ. πρὸ τεσσαρακονταετίας, καθ' ἃν καιρὸν ὀριστικῶς καθορίζετο ἡ πρωτεύουσά μας, εἶχεν ἀναγνωρισθῇ ὡς ὁρος σπουδαιότατος πρὸς ὠφελισμὸν, ἀσφάλειαν καὶ ὑγείαν τῆς πόλεως, ἡ ἐκτὸς αὐτῆς τοποθέτησις τῆς βιομηχανίας μας. Ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶν ρωμαϊκὸν ἢ δὲν γίνεται ὅλως· διόλου ἢ γίνεται μισόν, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ αποφασισθέντος ἀνεβλήθη, διετάχθη δὲ ὡς προσωρινὴ διάμονή μας ἡ Ὁδοὺ Ἡραίστου, ἐξωσθέντων τῶν τότε σιδηροδρομίων ἀν' ἑαυτοὺς καὶ τέχνους ἐκ τῆς κυρίας πόλεως, καὶ ριφθέντων εἰς τὴν ἀπομακρυσμένην καὶ ἀπόκληρον συνοικίαν τῆς τότε οἰκισμένης πόλεως. Πύρινον πρόχυμα ἔθηκαν αὐστηραὶ διαταγαὶ κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἐξόδον τῆς ὁδοῦ, ὥπως μηδεὶς ἐκ τῶν κολασμένων ἐξέλθῃ καὶ ἐργασθῇ ἀλλοτρίᾳ τῆς πόλεως, οὐδόλως ληφθέντος ὑφ' ὅψιν τοῦ φυσικοῦ νόμου τῆς αὐξήσεως τῆς συντεχνίας. Τί δὲ συνέβη; μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἤρξαντο τινὲς νὰ διασπείρωνται αὐθις ἀπὸ τὴν πόλιν, φεύγοντες οἱ ἐξυπνοὶ τὴν ἐπερχομένην στενοχωρίαν, οἱ δὲ λοιποὶ οἴτινες, ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου θορύβου καὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ πυρὸς μὴ δυνάμενοι νὰ ἐργάζωνται πέραν τῆς ὀρισθείσης ὁδοῦ, ἔμειναν κατὰ λείστοι ἐν τῇ διακεκαυμένῃ ταύτῃ ζώνῃ τοῦ Ἡραίστου στροφοδινοῦμενοι, κατακαίόμενοι καὶ μέχρι γονάτων ἐν τῇ ἀπαισίᾳ μουντζούρα βυθιζόμενοι ὡς ἐκ τῆς ἀνηκούστου στενοχωρίας προελθούσης ἐκ τοῦ φυσικοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς συντεχνίας καὶ τῶν ἐξῆς τεχνασμάτων σκοτεινῆς κερδοσκοπίας.

Ἀκουσον, φίλτατε Διευθυντά, καὶ κρίνε. Μετὰ τὴν, ὡς ἀ-